

Uppsjóvarskipini hava brent í stóran makrel, okkurt um 500 gramm í meðal, eystanfyri. Hetta er tann støddin, sum japanar vilja hava og rinda nógv fyri, men næstan ongin kvota er eftir at fiska hann við. At fara út um sjálvásettu kvotuna í ár og fiska av kvotuni fyri næsta ár heldur fiskimálaráðharrin ikki vera ráðiligt í verandi støðu, tó at tað er vanligt, tá umstøðurnar annars eisini eru vanligar

Fiskimálaráðharrin heldur fast um krav

Vandi er fyri, at Jacob Vestergaard skal stríðast á tveimum hermótum, nú strandarlondini royna at finna semju um makrelbýtið næsta ár. Hann krevur “okkurt sum líkist 15 prosent” í okkara part og samstundis, at Føroyar fáa munandi størri part av samlaðu kvotuni enn Ísland

Ingolf S. Olsen

Møguleikarnir at fáa økt føroyska partin av makrelkvotuni í semju við hini strandarlondini er helst betri, nú ICES hevur mælt til at økja samlaðu kvotuna, so nevnda TAC'ist, næsta ár upp í 890.000 tons – 64 prosent meira enn tey 542.000 tonsini, sum mælt var til í ár.

Tað væntar Jacob Vestergaard, landsstýrismaður í fiskivinnumálum, og hann ætlar heldur ikki at slaka føroysku krøvini.

Rætt til 15 prosent

- Vit skulu hava okkurt sum líkist 15 prosent av samlaðu kvotuni. Tað hava vit hildið leingi, og aftur í ár er tað væl og virðiliga prógvað, at vit hava rætt til ein so stóran part, slær hann fast.

Fyrr hevur landsstýrismaðurin sagt, at vit skulu hava 15 prosent, um vit kunnu fiska makrelin frítt, og 23

prosent, um alt skal fiskast í føroyskum sjógvi.

Men soleiðis tosar hann ikki longur.

- Um vit fáa eina semju, og tað vilja vit hava, er tað jú ikki relevant at tosa um, at vit skulu fiska alt í heima-sjógvi. Tí seta vit eitt krav og blanda ikki onnur tøl upp í tað, sigur Jacob Vestergaard.

Landsstýrismaðurin fæst ikki at siga neyvari, hvussu elastiskt kravið er, men skal tað líkjast 15 prosentum, ber valla til at verja eina semju um nakað tal niðanfyrir 14 prosent.

Tí er eisini greitt, at hóast hýrurin var betri enn í fleiri ár á samráðingarumfarinum, sum júst hevur verið í London, so verður orrustan hørð.

Leysatíðindi øsa

Øði er nevniliga longu spunnin í skotar og írar, sum hava frætt um, at ES ætlar at slaka mótvegis føroysku og íslendsku krøvunum.

Tíðindini, sum norska fiskivinnublaðið Fiskaren hevur borið fram, eru als ikki váttad, men siga, at Maria Damanaki, fiskivinnukommiserurin hjá ES, skal hava boðið íslendingum 11,9 prosent av samlaðu kvotuni næsta ár og føroyingum 12 prosent.

Jacob Vestergaard sigur, at hann absolutt onki tilboð hevur fingið.

- Eg havi bara sæð hatta í Fiskaren. Eg veit ikki, um ES hevur havt sersamráðingar við Ísland, sum jú er spildurnýtt sum makrel-strandarland, men eg havi ilt við at trúgva, at ES-kommiserurin fer at koma við slíkum úttalilsum, meðan konkretar samráðingar fara fram, sigur hann.

Minni til Ísland

Og um tíðindini skuldu veri sonn, so fær eitt tilboð um 12 prosent til Føroyar og 11,9 til Ísland durafjórðingin frá

føroyska fiskimálaráðharrinum – bæði tí at 12 prosent er alt ov lítið – tað líkist ikki 15 prosentum – og tí íslenska talið liggur alt ov tætt upp at tí føroyska.

Fyri Jacob Vestergaard hevur tað nevniliga stóran týðning, at Ísland fær væl minni prosentpart av makrelkvotuni enn Føroyar.

- Vit byrjaðu okkara stríð á einum støði, sum æt 5-6 prosent, meðan íslendingar

byrjaðu á null. Tí kunnu vit als ikki góðtaka, at teir, sum akkurát eru komnir inn um gáttina, beinanvegin skulu hava somu tilluting sum vit. Tað er eisini púra greitt, at ikki nær mámind so nógvur makrelur er í íslendskum sjógvi sum í føroyskum, sigur hann.

Spurdur, um hann ikki óttast at verða tikin illa upp í Íslandi fyri hesa støðu, sigur fiskimálaráðharrin.

- Tað er bláoygt at halda, at íslendingar hugsa so nógv um brøðralag, tá teir royna at fáa sín part av makrelinum. Men vit hava ikki meira brúk fyri eini avtalu um makrel enn hini strandarlondini, so hví skuldu vit lagt okkum fløt? Ein nýggj strandarlandaavtala um makrelbýtið skal avspegla veruleikan, tað má verða eitt ófrávikiligt krav.